

B68-GÍ, 1. deild, 2-2 (1-1):

Fyrsti dysturinn á graslíkisvøllinum á Toftum leiktur

Nógvir áskoðarar høvdu leitað sær niðan á Svanga-skarð á Toftum at siggja fyrsta dystin leiktan á nýggja graslíkisvøllinum týskvöldið. Veðurgudarnir vóru til vildar. Tað var av vakrasta summarveðri, stilt og lýtt, og sólin hevði til tíðir hug at siggja undan skýggjunum.

Aksel Hojgaard, B68: — Hetta er besti vøllur eg havi leikt á higartil. Hann brennur ikki serliga nógv og er lættari at leika á enn vøllurin í Vági. Nú var tað rættliga turt í veðrinum í kvøld, men hann er betri tá ið nakað av vætu er á honum.

Fyrsti partur av fyrra hálvleiki var merktur av spenningsi. Liðini høvdu týðuliga virðing fyri hvørjum øðrum, og var spælið merkt av hesum.

Tað var B68, ið byrjaði betur. Longu tá ið fáir minuttir vóru leiktir av dystinum, høvdu teir ein upplagdan málmøguleika, ið kundi lagt teir á odda. Hetta eydnaðist tó ikki í fyrstu syftu, men tá ið umleið 21 minuttir vóru farnir, eydnaðist teimum kortini at fáa bóltin í netið. Aftaná trunkaspæl frammanfyri málinum, var Petur Hans Hansen so heppin at fáa tanna á bóltin, sum endaði beint innanfyri mállinjuna, aðrenn GÍ-leikari fekk tíð at sparka hann burtur. Hetta gav teimum rættliga vind í seglini, og

Dánjal Jarnskor, GÍ: — Vøllurin var góður at leika á, tykist meira sum veruligur grasvøllur enn vøllurin í Havn. Bólturin ferðast skjótari, men er tað nakað ein kann venja seg við.

Poul Enok Hansen, GÍ: — Hesin vøllurin er tyngri at leika á enn vøllurin í Havn, og hann brennur eisini nakað. Annars dámdi mær væl at leika á honum.

